

En note om liberalteologi, dialektisk teologi og eksistens-teologi

Liberalteologien (ca. 1800-1920) kulturprotestantismen

- opgør med konservativ fundamentalistisk teologi
- historisk-kritisk tilgang
- rationel betonet tilgang til det kristne budskab
- man ser på den kristne forkyndelse i lyset af den frembrusende naturvidenskab (kulturteologi)
- de kristne dogmer angribes for at være behæftet med logiske modsigelser

Problem: Er kristendommen rationel? Kan vi komme til en bedre forståelse af kristendommen ved hjælp af videnskabelige metoder? Er liberalteologien ikke behæftet med den grundlæggende fejl at den vil gøre teologien rationel?

Dialektisk teologi (1920-)

- indledtes med Karl Barths (1886-1968) romerbrevskommentar (1922), der betoner kløften mellem Gud og menneske - hævder en uendelig afstand mellem Gud og menneske
- er afgørende inspireret af Søren Kierkegaards tale om at troen udelukker fornuften og omvendt (at der er en *ontologisk differens* mellem tro og rationalitet). F.eks historien om Abraham og Isak!
- alene i Jesu død og opstandelse berører Gud menneskets verden som en tangent en cirkel i et punkt.

Barth påpeger et problem: "Som teologer skal vi tale om Gud, men vi er mennesker og kan som sådanne ikke tale om Gud"

Bultmann prøver at løse Barths problem med afmytologiseringen: "Vil man tale om Gud må man tale om sig selv - alle udsagn om Gud må oversættes til eksistensmuligheder, som den enkelte kan vælge for at få et kvalitetsliv, - et "guddommeligt" liv her og nu.

Med Bultmann bliver den dialektiske teologi således til eksistensteologi

kristendom ↔ eksistens
gudstro ↔ eksistensforståelse

Point: kristendommen må forstås ud fra eksistensen og ikke omvendt. Bultmann drejer altså den dialektiske teologi i en retning af et menneskesyn, der lægger mere vægt på menneskets dialog med Gud.